

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

IV. évf. különszám

1999. KARÁCSONY

Gyűjtsuk meg azt a gyertyát...

Gyűjtsuk meg azt a gyertyát, a betlehemi titkot dajkáló tüzet: mely két évezred útját ragyogta már be tiszta fénnel, mióta szent karácsony éjjel eggyéforrasztott Istent s emberszíveket.

Miért pislog a gyertyád? – vagy miért kormol-serceg, miért alszik el? Az Isten szánva néz rád: már elfelejtetted a titkot? – Gyertyád nem-hunyó szent tüzet fog, míg szíved e tűz ritmusát nem véti el.

A karácsonyi tűzben az első lobbanás – a szikra – Istené. A tiszta emberszívből e szikra él, mint Máriaiban, s szent lánggá lesz egy új világban, hol nincs két szív, mely egymást meg ne értené!

De jó, hogy van karácsony! Megéri élni egyetlen ilyen napért. S minden napom karácsony, míg gyertyám lángja el nem alszik, bennem „Mennyből az angyal” hangzik, és szívem hála-csillagszóró mindenért!

Testvér: ég-e a gyertyád? Szent estén gyújtatlan maradnod nem lehet. Karácsony ege néz rád, s minden tüztét beléd ragyogja, hogy te, mint Mózes csipke-bokra, hirdesd, hogy Isten mindig velünk van: szeret!

Kerekes Károly O. Cist.

Krisztus Jézus született, örvendjünk!

(részlet II. János Pál pápa: *Incarnationis mysterium* kezdetű szentévi bullájának 1. pontjából)

„...az üdvtörténet Jézus Krisztusban éri el csúcspontját és találja meg végső értelmét. Benne nyertünk „kegyelmet kegyelemre halmozva” (Jn 1,16); így vált lehetővé számunkra, hogy megbékéljünk az Atyával (vö. Róm 5,10; 2 Kor 5,18).

Jézus születése Betlehemben nem a régmúlthoz kötött esemény. Hiszen az Ő színe előtt zajlik az egész emberi történelem: jelenünket és a világ jövőjét az Ő jelenléte világítja meg. Ő az „élő” (Jel 1,18), „aki van, aki volt és aki eljön” (1,4). Előtte meg kell hajolnia minden térdnek a mennyben, a Földön és az alvilágban, és minden szájnak meg kell vallania, hogy Ő az Úr (vö. Fil 2,10-11). A Krisztusban való találkozásban fedezi föl minden ember saját életének misztériumát.

Jézus az igazi újdonság, aki az emberiség minden várakozását felülmúlja. Újdonsága örökre megmarad a történelem egymást követő korszakain át. Ezért Isten Fia megtestesülése és az üdvösség, melyet halálával és föltámadásával megvalósított, az igazi kritérium a történelmi valóság és minden olyan program megítéléséhez, mely azt tűzi ki célul, hogy emberibbé tegye az ember életét...”

Szabó András rajza

„És bemenvén a házba, ott találták a gyermeket anyjával, Máriával.”

A szent kapu megnyitása

A jubileumi szentév kezdete: II. János Pál pápa a karácsonyi éjféli szentmise előtt ünnepélyesen megnyitja a „szent kapu” a Szent Péter bazilikában.

A jelkép eredete: Jeruzsálem városfalán volt egy aranykapu, melyet nem nyitottak ki. Majd, ha jön a Messiás! Ez a kapu a Messiásnak nyílik: Ő vonuljon be rajta!

Ennek mintájára 1423-tól először a lateráni, majd a Szent Péter bazilikában jelölték ki egy „szent kapu”, melyet a jubileumi szentévek kezdetén nyitnak meg.

Nyílik a kapu és nyitva marad: itt a Messiás, a Megváltó. Vele át tudunk menni a kapun, a bűnből a kegyelembe.

György atya

Betlehem

Az izraeli útikalauz így ír Jézus születésének városáról: Betlehem, arabul Bet Lahm, 32.000 arab lakossal, akiknek a fele keresztény, a másik fele mohamedán. A barátságos kisváros 777 m-rel fekszik a tengerszint felett. Itt kente fel Sámuel Dávidot a zsidók királyává. Ide utazott József és Mária „az evangélium elbeszélése szerint”, és itt született Jézus.

Amikor néhány napja hazajöttem Isten különös ajándékaként kapott szentföldi zarándokutamról, értem és a zarándoklat sikeréért imádkozó kedves (folytatás a 2. oldalon)

*Kegyelmeiben gazdag, boldog, békés karácsonyi ünnepeket kíván
1999. Karácsonyán az Újlaki Plébánia nevében János atya*

Szent család

Minden család szent,
amelyben gyermeket nevelnek,
örülnek neki és nem tartják tehernek.
Az a család szent.

Minden anya szent,
akinek fő kincse a gyermek,
kinek gazdagsága, hogy embert nevelhet.
Az az anya szent.

Minden apa szent,
aki felvállalja hű társát,
s gyermekében látja Istennek áldását.
Az az apa szent.

Minden gyermek szent,
aki jó szüleit dicséri,
apját-anyját tiszteli, az Istent féli.
Az a gyermek szent.

Minden család szent,
amelyben a szeretet az úr,
ahol összetartanak, bár künn vihar dúl.
A család szent.

Jödling Erika

Krisztus születésére

Itt ez a jászol az ég, és több is még az egeknél,
mert hisz e kis csecsemő műve az ég maga is.

(Az ismeretlen görög szerző művét Ritoók Zsigmond fordította)

(folytatás az 1. oldalról)

ismerőseim így fogadtak: „Mária, mondd, mit láttál utadon?” Nagy élményeim-től eltelve önkéntelenül a húsvéti szekvencia szavai toltak ajkamra: „*Láttam az élő Krisztusnak sírját, feltámadt Urunk nagy diadalmát.*” De láttam még sok más, életemet megváltoztató, lelkemet teljesen betöltő dolgot. Magamba szívhattam nemcsak a tenger felől áramló jó levegőt, de a szent helyek átalakító légkörét is. Ezekről írni és beszélni csak nagyon szegényesen lehet. Most, karácsony ünnepén, szeretném kedves testvéreimmel megosztani Betlehem azon adatait, melyek a szívemben vannak feljegyezve.

A betlehemi bazilika születési barlangját csak a legnagyobb alázattal lehet megközelíteni. Neve magyarul „Kenyér Háza”; a világ minden részéről özönlenek ide a zarándokok. A születés bazilikájának teréről – mivel a két szélső bejáratot befalazták – csak a közepén hagyott szűk, alacsony (1,2 m) bejáraton át lehet bejutni a templomba. Itt minden zarándoknak mélyen, alázatosan meg kell hajolnia, hogy be tudjon menni. Lelki értelemben Isten Fia megalázta magát, emberre lett. Meghajlásunkkor ez jut eszünkbe. A születés helyén a hosszú sorban várakozók szeretnék a földön fekvő ezüstcsillagot megérinteni. Itt ez a felirat látható latinul: „*Itt született Jézus Krisztus Szűz Máriától.*” Örömtől repeső szívvel térdel itt le minden zarándok, hogy a pásztorok egyszerűségével köszöntse az emberré lett Kisdedet. „*Amikor Mária megszülte elsőszülött Fiát, pólýába takarta, jászolba fektette*” (Lk 2,7), egyszerű szalma volt ezen a szent helyen a mostani ezüstcsillag helyett. Szent Jeromos latinra fordítva a Szentírást itt élt a barlang mellett, egyszerűségében látva e szent helyet. Most ötvennél több lámpa világítja be. Én csak egyszerű mécsest gyújtottam, újlaki testvéreimért is imádkozva, hogy mindnyájunknak igazi, áldott, betlehemi karácsonya legyen.

Keglevich Lászlóné

Hívő – család – közösség

11 évvel ezelőtt Szent Család vasárnapján adta ki a Szentatya Christifideles laici kezdetű apostoli buzdítását. Ebből idézünk:

A világi hívőnek nincs joga önmagába zárkózni, lelkileg elkülönülve a közösségtől, hanem inkább folytonos érintkezésben kell élnie a többiekkel, a testvériség aktív indítása révén, örömben a mindenkiel azonos méltóság fölött, és azzal a szándékkal, hogy a többiekkel együtt örökségbe kapott mérhetetlen kincsét gyümölcsöztesse. (20.)

„*A szent Egyházban – írja Nagy Szent Gergely – minden egyes keresztény az össze s többi hívő támasza és az összes keresztény minden egyes hívő támasza.*”

Ezért feltétlenül szükséges, hogy minden egyes világi hívő önmagát az „Egyház tagjának” érezze, és ebből számára sajátos föladat következik; amiben senki más nem helyettesítheti, amit senki másnak át nem adhat, és amit mindenki javára kell betöltenie. Mivel ez így van, a zsinat megállapítása, miszerint minden egyes személy apostolkodása teljességgel szükséges, még nagyobb hangsúlyt kap: Az az apostoli munka, amelyet mindenkinek egyénileg kell végeznie, s amely az igazi keresztény életből, mint bővizű forrásból fakad (vö. Jn 4,14), kiindulópontja és feltétele a világiak egész apostolkodásának, a közösségben végzett apostolkodásnak is, és semmivel sem pótolható. (28.)

A magzatokért

Az Aprószentek ünnepéhez kapcsolódva az idén is több helyen lesz imádságos megmozdulás a magzati élet védelméért. Mindennek szomorú aktualitást ad a tény, hogy 2001-ben várhatóan 10 millió alá csökken hazánk népessége.

A Belvárosi Főplébánia templomban december 28-án délután 3-tól 5-ig engesztelő imaóra, utána este fél 6-tól a budavári Szent István szobornál 65 ezer mécses meggyújtása az 1999-ben meggyilkolt magzatokért.

Ugyanaznap életvédő zarándoklat lesz délután 13³⁰-tól. A Szikla-kápolnából szentmise után a Rókus kórház felé tartanak a zarándokok, ahol 15¹⁵-től 15³⁰-ig némán fohászkodnak a magzati életkorú gyermekekért és családjaikért. Akik az egész távolságot nem tudják bejárni, csatlakozhatnak a Főplébánia-templomnál, vagy más, a célponthoz közelebb eső templomokból is indulhatnak.

1999. 12. 24. Sz. J.

Névnapra

Itt van ismét János nap,
Éljen minden János pap!
Kiváltképpen az a János,
Aki Újlakon plébános.

Bort, búzát és békességet,
síng tartó egészséget,
aztán örök üdvösséget
kíván Néked hívő néped.
Ámen.

Sz. J.